

РЕШЕНИЕ

№ 4275

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 20.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3938** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Агенция по вписванията срещу Решение № ППН-01-161/31.03.2022г. на Комисия за защита на личните данни в частта му, с която жалба с № ППН-01-1761/25.02.2021г., подадена от А. М. А. е призната за основателна, съдържаща твърдения за постановен незаконосъобразен отказ за изтриване на лични данни в обхват имена, административен адрес, и електронна поща в раздел „дело“ – данни при отказ, постоянен и настоящ адрес в раздел „общ статус“- адрес от електронното дело на жалбоподателя в регистър БУЛСТАТ, публична част, за извършено от администратора на лични данни за нарушение на чл. 17, §1, б.„б“, б.„г“ от Регламент ЕС 2016/679 – неизпълнение на задължение за изтриване на лични данни.

С жалбата се твърди, че Решението в оспорената си част, е немотивирано и незаконосъобразно поради нарушение на процесуалния и материалния закон, както и противоречие с целта на закона.

Намират за неправилни изводите на органа, че текстовете на чл.7, ал.2, т.4 и чл. 8, ал.1 от Закона за регистър Булстат противоречат на Регламента.

Не ставало ясно на разпоредби на Регламента противоречат и на какво основание. На следващо място, Комисията основавала извода си на предходна версия на чл.8, ал.1 от ЗРБ, която не е актуална към датата на постановяване на решението, тъй като нормата е в сила от 25.02.2022г., а оспореният акт е постановен на 31.03.2022г.

Твърдяното противоречие почивало единствено на бланкетни мотиви. Счита,

че съдът е компетентният орган, който да установи наличие на несъответствие между норми на правото на ЕС и тези на националното законодателство.

Считат, че липсва твърдяното противоречие. Агенция по вписванията води и поддържа регистър БУЛСТАТ като единен електронен централизиран регистър на икономическите субекти, които не са вписани в друг регистър и осъществява дейности по вписванията в него, както и издава справки и удостоверения относно вписаните обстоятелства. Съгласно ЗРБ, Агенцията е задължена да осигурява достъп до регистър БУЛСТАТ чрез: 1. публичната част на регистър БУЛСТАТ по интернет; 2. Стандартни изходни файлове по електронна поща или друг технически носител; 3. Автоматизирано подаване на данни за вписаните в регистър БУЛСТАТ обстоятелства. В публичната част на регистъра, до който Агенцията е задължена да подава данни следва да бъдат включени обстоятелствата по чл. 7, ал.2 от ЗРБ- за физически лица, във връзка с чл. 8, ал.1 от ЗРБ. При процедурирано изменение на ЗРБ, прието за необходимо именно във връзка със спазването на разпоредбите на Регламента за защита на личните данни, законодателят е преценил, че чл.7, ал.2, т. 4 във връзка с чл. 8, ал.1 от ЗРБ и чл. 37, ал.4 във връзка с ал. 5, следва да бъдат достъпни с регистриран достъп с КЕП или чрез сертификат, издаден от Агенцията. Наличието на информация за постоянен и настоящ адрес е от съществено значение при необходимост от връчване на актове, както и при установяване на административни нарушения и разследване на престъпления, както и за целите на журналистически разследвания. Считат, че Комисията не е аргументирала извода си за наличие на противоречия на разпоредби от ЗРБ с тези на европейското право. Липсва посочване на конкретни норми от Регламента. Считат, че правото на защита на личните данни, закрепено в ХОПЕС не е сред основните права и свободи като такова търпи ограничения, когато бъде съпоставено с други права и законни интереси, установени в нормативна рамка, с които би могло да влезе в колизия. КЗЛД не била отчела защитата на правото на информация, застъпено в международни актове.

Комисията не била отчела и измененията на ЗРБ, в сила от 25.02.2022г. Съгласно актуалната разпоредба на чл. 8, ал.1 от ЗРБ, Информацията в регистър БУЛСТАТ е публична , с изключение на „... постоянен и настоящ адрес за българските граждани – постоянен и настоящ адрес или адрес на пребиваване – за чуждестранните физически, постоянно пребиваващи в страната, съответно на чуждестранните физически лица“.Т.е., видно от редакцията, постоянният и настоящ адрес не следва да се оповестяват в публичната част на регистъра. Съгласно изменената разпоредба на чл. 37, ал. 4 от ЗРБ, Агенцията по вписванията осигурява регистриран достъп до данните и обстоятелствата, вписани в регистър БУЛСТАТ, които не са публични. Съгласно чл. 37, ал. 5 от ЗРБ, регистрираният достъп става посредством квалифициран електронен подпис или чрез цифров сертификат, издаден от Агенцията.

Съгласно § 5, ал.1 от ПЗР на ЗРБ, в двумесечен срок от влизането в сила на измененията АВ осигурява техническа възможност за прилагането му. Сочи, че този срок не е изтекъл към датата на подаване на жалбата.

По същество, намира искането на А. за изтриване на личните му данни за неоснователно, поради следното: Обработката на личните му данни почива изцяло на действащата нормативна уредба, като от нея следва, че за АВ липсва възможност за избор на начина на обработване на личните данни на физическите лица, като действа в условията на обвързана компетентност.

Намира за неправилен извода на органа, че АВ е отговорна за начина на формиране на кода по БУЛСТАТ. Заявлението на лицето е подадено преди влизане в сила на измененията на ЗРБ от 03.01.2022г.

Приемат за несъобразено обстоятелството, че АВ обработва лични данни на основание законово задължение. Тъй като данните на субекта са обработени законосъобразно – въз основа на законови разпоредби и при упражняване на официални правомощия, липсвало твърдяното нарушение, респ. основание за изтриване по чл. 17, пар. 1, б. „г“ от Регламента.

Сочи, че А. е поискал изтриване на данните при твърдение за упражняване на правото си по чл. 17 от ЗЗЛД, а Комисията е постановила нещо различно – ограничаване на обработката на личните данни чрез тяхното непубликуване, което намират, че изисква различно искане от А. – по чл. 18 от ЗЗЛД- ограничаване на обработването, което той не е поискал. Последното водело до извод за произнасяне на Комисията извън предмет на заявеното от него с жалбата.

По отношение на отказа за изтриване на личните данни от раздел „дело“ – данни при отказ- имена, електронна поща, също намират, че са законосъобразно обработени от АВ. Съгласно чл. 17, ал.3 от ЗРБ служителят по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовност, когато към заявлението за вписване и заличаване не са приложени всички документи. Указанията се оповестяват на електронната партида на лицето по чл.3, а ако е посочен електронен адрес , се изпращат и на него, а когато е подадено заявление за регистрация – на официалната страница в интернет на регистър [улица], ал.2, като заявителят може да изпълни дадените указания и да представи съответните документи чрез заявление по образец. Служителят по регистрацията постановява отказ при неизпълнение на горното. По тези причини, съответните указания са достъпни на официалната страница на Регистър БУЛСТАТ.

Считат, че АВ обработва личните данни на физическите лица по начин, нормативно установен със ЗРБ, като намира за неоснователни твърденията на лицето, тъй като е налице идентичност на данните, съдържащи се в указанията и тези, които са публични по закон. Субектът сам бил представил личните си данни чрез въвеждането им в заявление за вписване на обстоятелства в Регистър БУЛСТАТ.

Намират, че имената и електронният адрес на лицето се обработват – съхраняват и публикуват на основание изрично законово задължение, предвид разпоредбата на чл. 7, ал.2, т.2, б.„а“ и т. 4 от ЗРБ и по аргумент за противното – поради отсъствието им сред изброените данни, които не са публични по чл. 8, ал.1 от ЗРБ. Поради това намират, че тяхното изтриване или непубликуване би противоречало на ЗРБ.

Молят за отмята на решението в оспорената част.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата, депозира писмени бележки и претендира разноските по списък, който представя.

Ответникът Комисия за защита на личните данни се представлява от юрк Р. с редовно пълномощно. Оспорва жалбата и моли решението в оспорената си част да бъде потвърдено. Депозира писмени бележки и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна А. А. не се представлява. Депозира писмени бележки, в които излага становище за неоснователност на подадената жалба.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, като подадена от засегната неблагоприятно страна и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, предвид следното:

По фактите се установява:

Лицето А. А. е подало до КЗЛД жалба № ПППН-01-161 от 25.02.2021г. срещу Агенция по вписванията. В същата се сочи, че е заявил по чл. 37б от ЗЗЛД заявление за изтриване на данни от електронното му досие в регистър БУЛСТАТ в раздел : „данни при отказ“ – имена, електронна поща, пощенски код, с оглед липса на нормативно установено задължение за тяхното оповестяване, а в раздел „адрес“, поради липса на необходимост, с оглед обстоятелството, че същият е заличен като субект, и код по БУЛСТАТ, който представлява ЕГН.

При спазване на предписаната от закона процедура, колективният орган е извел следната фактическа обстановка:

На 11.02.2021г. А. подава заявление, регистрирано под № ППН01-161 до АВ, с което иска изтриване на лични данни, отнасящи се до него и съдържащи се в електронното му досие в регистър БУЛСТАТ, в раздел „данни при отказ“ – имена, електронна поща и пощенски код, с оглед липсата на нормативно установено задължение за тяхното оповестяване а в раздел „адрес“, поради липса на необходимост, с оглед обстоятелството, че същият е заличен като субект, и код по БУЛСТАТ, който представлява ЕГН.

Изготвен е отговор от 19.02.2021г. с отказ да бъдат изтрети личните данни, при следните аргументи: по отношение на данните – имена, адрес и електронна поща в раздел дело – данни при отказ, адрес в раздел „о статус“ и код по БУЛСТАТ, който съвпада с ЕГН са:1. По отношение на електронната поща, било вече налице произнасяне на органа с решение № ППН-01-504/2020г. С цитираното решение е налице произнасяне от КЗЛД досежно оповестяването на мобилен номер и електронна поща в публичната част на регистър БУЛСТАТ в раздел общ статус- комуникации, което е прието, че представлява различен предмет, с оглед което не са споделени мотивите на АВ в тази част. 2. По отношение на адресите за комуникация, вкл. за местоизвършване на дейността е посочено, е налице нормативно задължение за оповестяване. Изведен е извод,че по отношение на данните – предмет на искането, липсват мотиви, а изложените са несъответни и бланкетни.

При направена служебна справка от КЗЛД е установено, че А. е вписан в регистър БУЛСТАТ като стопански субект, в публичната част на регистъра по неговото електронно дело в раздел „общ статус“ – код по БУЛСТАТ са вписани адрес и ЕГН, адрес по местоизвършването на дейността, постоянен и настоящ адрес, а в раздел „дело“- данни при отказ са вписани три имена, адрес на електронна поща и административен адрес.

При тези факти, КЗЛД от правна страна е извела: След обсъждане на приложимите норми от Регламент ЕС 2016/679, цитира текста на чл. 37 б от ЗЗЛД: Субектът на данни упражнява правата по чл. 15-22 от Регламента чрез писмено заявление до администратора или по друг определен от последния начин. Тази норма допуска подаване на заявление по електронен път при условията на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, Закона а електронното управление и Закона за електронната идентификация чрез действия в

потребителски интерфейс, като е регламентирано задължително съдържанието на заявлението, което следва да съдържа данни, идентифициращи заявителя, описание на искането, предпочитана форма за получаване на информацията, подпис. Съгласно чл. 37а, ал.1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни може да откаже пълно или частично упражняване на правата на субекта на данни по чл. 12-22 от ОРЗД, когато упражняването им би създавало опасност на националната сигурност, отбраната, обществения ред и сигурност. Условието и реда за прилагане на ал.1 се определят със закон по чл. 23, §2 от ОРЗД.

В чл. 7 от Закона за Регистър БУЛСТАТ е регламентирано съдържанието на регистъра, като в ал. 2 е предвидено за лицата по чл.3, ал.1, т. 9-11, ал.2 и 3 в регистъра се вписват следните обстоятелства и данни: 1. ЕИК /код по БУЛСТАТ/; 2. Данни за лицето – дата на раждане за чуждестранните физически лица, гражданство, имена, документ за самоличност; 3. Основание за вписване; 4. Адрес за кореспонденция, телефон, факс, електронен адрес, а/за българските граждани и чуждестранните граждани, постоянно пребиваващи в страната – адрес за кореспонденция на територията на страната с всички държавни институции; б/ за чуждестранните физически лица - адрес за кореспонденция на територията на страната с всички държавни институции; 5. Адрес на местоизвършване на дейността или имота; 6. Упражнявани професии/ дейности или занаяти по Закона за занаятите; 7. Документи, удостоверяващи извършването на определена дейност или придобиването на званието майстор или калфа по ЗЗ; 8. Дата на започване, спиране, възобновяване на дейността; 9. Идентификационни данни за действителните собственици и данните за юридическите лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол по ЗМИП. Разпоредбата е допълнена и изменена считано от 03.11.2020г., в сила от 04.01.2022г., като предвижда, че подлежат на вписване в т. 5-т.10 - адрес на извършване на дейността, адрес на имота за лица по чл. 3, ал.1, т. 10, б. „б“, упражняващи дейности/ професии или занаяти по ЗЗ, документи, удостоверяващи извършването на определена дейност или придобиване на звание по ЗЗ, датата на започване, спиране, възобновяване на дейността, идентификационните данни за действителните собственици и данните за юридическите лица или други правни образувания, чрез които се упражнява контрол.

Съгласно ал. 3 на чл. 7 Регистър, в БУЛСТАТ се поддържа и съхранява информация за настъпилите промени в данните и обстоятелствата по ал. 1 и ал.2.

Съгласно чл. 8 от З. информацията е публична в частта й, въведена от представените документи за данните по чл. 7, ал.1, т. 1-17 и т.19 и ал. 2, като с изменението от 04.01.2022г. се предвижда, че информацията, въведена в Регистър БУЛСТАТ от представените документи за ЕГН, ЛНЧ или други идентификационен документ за чуждестранно лице, се предоставя единствено по реда на чл. 36, ал.2, 3 и 5 от З..

Според чл. 9 „вписване и заличаване се извършват въз основа на заявление по образец, които се утвърждават от Изпълнителния директор на АВ. Обсъдена е нормата на чл. 14 от З. относно начина на подаване на заявленията и идентичността на електронните и хартиените такива, както на чл. 25 от З. относно съхранението на заличените/закритите лица по чл. 3 и заличените регистрации по чл. 21, ал.2, съгласно които същите подлежат на съхранение в срок от 10 години.

Изведен е извод, на база така очертаната нормативна рамка, че следва да се приеме, че данните на лицето – включени в регистъра и предмет на искането за

заличаване, представляват лични данни.

Прието е на следващо място, че Агенция по вписванията се явява администратор на лични данни, на база установените нормативни правомощия за воденето и поддържането на регистъра, който съдържа такива.

За конкретните искания е преценено, както следва: По отношение на искането за заличаване на лични данни, съдържащи се в отдел „дело“- данни при отказ – имена, адрес и електронна поща, е прието, че са налице основания за заличаване. Сочат, че З., и в частност чл. 8, ал.1 от с.з. не предвижда задължение така изброените данни да бъдат включени в публичната част на регистъра, вкл. и след изменението на закона. Прието е, че данните са релевантни, но само досежно регистърното производство, т.е. за да обезпечат кореспонденцията между заявителя и органа, задължен да поддържа регистъра. Оповестяването им в регистъра е прието, че не е предвидено от закона и не води до обезпечаване на целта му – за оповестяване на обстоятелства в публичната част на регистъра. Прието е, че е налице основание за тяхното изтриване по чл. 17, §1, б. „б“ от Регламента, тъй като към момента на заявяването си в регистъра А. е дал съгласие тези данни да се оповестят, но с процесното заявление оттегля същото.

По отношение на личните данни, съдържащи се в графа „общ статус“ – адрес – включващи постоянен адрес, настоящ адрес и адрес по местоизвършване на дейността, както и код по БУЛСТАТ, е прието, че искането е основателно само досежно обстоятелствата настоящ и постоянен адрес. Изложените съображения относно останалите обстоятелства обуславят извод за неоснователност на жалбата в останалата част, която част от решението не е предмет на делото, поради липса на жалба от страна на господин А., поради което тези съображения не следва да бъдат обсъждани.

Съображенията за основателност на искането да бъдат заличени обстоятелствата – постоянен и настоящ адрес са следните: Идентифицирането на жалбоподателя като стопански субект чрез оповестяване на посочените данни в публичната част на регистъра се явява обработка на лични данни, която не е съобразена с основополагащи принципи при обработката на данните – чл. 5, §1 б. „а“, „в“ и „е“ от Регламента, поради което въпреки, че Законът предвижда посочените данни да са обект на публичен достъп, те подлежат на изтриване на основание чл. 17, §1, б. „г“ във връзка с чл. 5, § 1, б. „а“, „в“ и „е“ от Регламента.

Така мотивиран, органът е приел, че с постановения отказ за изтриване на посочените данни е осъществено нарушение от страна на Агенция по вписванията. За съразмерна на нарушението е приета мярката по чл. 58, §2, б. „ж“ от Регламента, съдържаща указание за изпълнение на поисканото изтриване на лични данни.

Съдът намира решението в оспорената му част за правилно и законосъобразно.

Същото е издадено от компетентен орган, при спазване на предписаната от закона специална процедура, при зачитане на правата на страните и в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Спорът се свежда до това, дали с оспорения отказ на Агенция по вписванията да заличи лични данни на лицето А. А., обработвани от същата в качеството ѝ на администратор на лични данни, е осъществено нарушение по Регламент ЕС 2016/679.

Съдът приема, че следва да се изходи от заявлението, подадено от лицето А. А., с което се иска: 1. Да бъдат изтрити от електронното му досие – „данни при отказ“ - данни за име, електронна поща и пощенски код. 2. Данни, оповестени в раздел „адрес“.

Съдът намира в тази част решението на КЗЛД за правилно, при следните допълнителни съображения: Изложените в жалбата на Агенция по вписванията съображения относно обема и вида информация и данни, които следва да съдържа регистъра по смисъла на З. са нормативно установени, поради което не е нужно да се преповтарят. Част от изброените реквизити безспорно представляват лични данни. Не е спорно още, че АВ, изпълнявайки свои законови правомощия, обработва същите. Следва обаче да бъде съобразена целта на това обработване. По отношение на първата част от искането на лицето, следва да бъде изходено от това, че се касае за искане за изтриване на лични данни от електронно досие – „данни при отказ“. Тези данни / в случая име, електронна поща и пощенски код/ не са част от реквизитите, които З. предписва да бъдат включени в регистъра за нуждите на оповестяването. Те са част от предходна преписка, водена между заявителя и Агенция по вписванията, на което заявление е постановен „отказ“. Следователно, ирелевантно се явява изложеното в жалбата относно съдържанието на регистъра, което Агенцията е длъжна нормативно да съхранява, вкл. да архивира, още по-малко да публикува. Последните данни не са подлежали на публикуване, именно защото е постановен въпросният отказ за това. Поради това, публичното им оповестяване именно от това досие не почива на никое правно основание на Закона за Регистър Булстат.

В нормите на чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 са предвидени различни производства по реализиране на конкретни права от субектите на данни, едно от които е и правото на изтриване по смисъла на чл. 17 от Регламента. Заявлението, с което е била сезирана АВ, е направено от А. в лично качество – като субект на данни, който счита, че са налице обстоятелствата по чл. 17, параграф 1, б. "б." от Регламент (ЕС) 2016/679. Непосочването на конкретното правно основание от страна на

заявителя не може да влече негативни последици за него, като Агенцията е следвало служебно да прецени наличието на кое основание е налице, на база искането. В случая съдът приема за доказано, че е налице основание за изтриване на данните именно по посочения текст от Регламента /чл. 17, §1, б.“Б“/, което е следвало да бъде преценено от Агенция по вписванията.

По точка втора съдът приема следното: Съгласно чл. 7, ал.2 от Закона Регистър Булстат относно физическите лица регистърът съдържа 1. ЕИК (код по БУЛСТАТ); 2. данни за лицето:

а) имена;

б) гражданство;

в) ЕГН, ЛНЧ или друг идентификационен номер за чуждестранно лице, дата на раждане за чуждестранните физически лица;

г) вид на документа за самоличност;

3. основание за вписване;

4. адрес за кореспонденция, телефон, факс, електронен адрес, както и:

а) постоянен и настоящ адрес – за българските граждани;

б) постоянен и настоящ адрес или адрес на пребиваване – за чуждестранните физически лица, постоянно пребиваващи в страната, съответно за чуждестранните физически лица;

5. адрес на местоизвършване на дейността;

6. адрес на имота за лица по чл. 3, ал. 1, т. 10, буква "б";

7. упражнявани дейности/професии или занаяти по Закона за занаятите;

8. документи, удостоверяващи извършването на определена дейност или придобиването на званието майстор или калфа по Закона за занаятите;

9. дата на започване, спиране, възобновяване на дейността;

10. идентификационните данни за действителните собственици и данните за юридическите лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол, съгласно изискванията на Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Съгласно чл. 8, ал.1 от З. обаче, както към датата на издаване на решението, така и към датата на приключване на съдебното дирене /законова редакция ДВ, 16, в сила от 25.02.2022г./, информацията в регистър БУЛСТАТ е публична, с изключение на ЕГН, ЛНЧ или друг идентификационен номер за чуждестранно лице, дата на раждане, данни, необходими за Регистъра на статистическите единици, определени със заповед на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията по предложение на председателя на Националния статистически институт, адрес на имота за лица по чл. 3, ал. 1, т. 10, буква "б", постоянен и настоящ адрес – за българските граждани, постоянен и настоящ адрес или

адрес на пребиваване – за чуждестранните физически лица, постоянно пребиваващи в страната, съответно за чуждестранните физически лица.

Следователно, в обхвата на направеното искане за заличаване на посочените данни, възприето от КЗЛД като нарушение, е отказът да бъдат заличени постоянният и настоящ адрес на лицето.

Съдът приема, че решението е правилно и в тази част. Споделя се тезата от решението, че изхождайки от целите на оповестяването, публикуването на постоянен и настоящ адрес на стопански субект, се явява несъответно на целите, поставени пред регистъра. Действително, изпълнявайки служебните си правомощия / които включват и задължение а изпълнение/, органът обработва личните данни при хипотезата на чл. 6, §1, б. „в“ от Регламента. Съобразявайки обаче разпоредбите на чл. 5 от Регламента, следва да бъде изведено, че това обработване, макар и почиващо на нормативно задължение, за да бъде законосъобразно, следва да съответства и на целите на обработването. В този смисъл, съдът приема, че при спазване на разпоредбата на чл. 5, §1 б. „б“, „в“ и „ е“ от Регламента, следва да бъде прието за основателно искането за изтриване на посочения обем лични данни – постоянен и настоящ адрес от регистър БУЛСТАТ.

Нещо повече, на основание чл. 8, ал.1 от ЗРБ последните не следва да бъдат оповестени публично. Именно в това е и оплакването на лицето и сезирането на Агенция по вписванията с искане за заличаване.

В този смисъл, посочените текстове, задължаващи органа да архивира предоставената информация, се явяват ирелевантни, тъй като е поискано изтриването им от публичните регистри, което задължение за органа произтича и от самия З..

Избраната от КЗЛД мярка е подробно обоснована и съдът приема за съразмерно и справедливо определена.

По изложените съображения, жалбата на Агенция по вписванията се явява неоснователна и като такава, следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция по вписванията срещу Решение № ППН-01-161/31.03.2022г. на Комисия за защита на личните данни в частта му, с която жалба с № ППН-01-1761/25.02.2021г., подадена от А. М. А. е призната за основателна.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: